

- KLASA KA4 ZA JUNIORE

Mladi Ninović sa osvojenim trofejima

"Kolica sa motorom"

Karting je sport u kome takmičari upravljaju malim vozilima na motorni pogon i postoji razlika između dečjeg (od 4 do 14 godina) i kartinga za odrasle, koji uglavnom počinje da se vozi posle navršenih 14 godina. Reč je o jačim i bržim mašinama, koje iziskuju i veću veštinstu i bolju psihofizičku pripremljenost vozača.

Inače, reč "karting" potiče od engleske reči "cart", što znači "kolica". Dakle, u bukvalnom prevedu, karting su "kolica s motorom", a u stvari reč je o manjoj verziji pravih trkačkih automobila, kao što su bolidi Formule 1 i slični četverotočkaši.

Treći trkački vikend za Šampionat Australije u kartingu vozi se od 30. aprila do 2. maja u mestu Bolivar u Južnoj Australiji. Zatim sledi takmičenje u Simoru (Viktoria) od 25. do 27. juna, a peto nadmetanje najboljih mlađih vozača kartinga ove godine održaće se 27. i 29. avgusta u Njukasu u Novom Južnom Velsu.

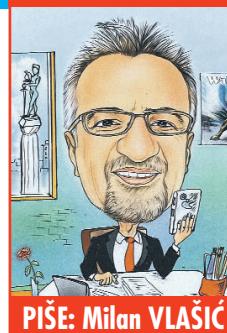
Po završetku svih pet prvenstava, vozač koji bude imao najveći broj osvojenih bodova posta-

je šampion Australije u kategoriji juniora do 14 godina. Nema sumnje da je Ninović već sada prvi favorit za titulu državnog šampiona, a ako nastavi u ovom tempu, mladog Srbina niko neće moći da sustigne.

Takav talent, uz neophodnu podršku sponzora, mogao bi ovog dečaka u budućnosti da odvede i pred vrata Formule 1, što i jeste Aleksov najveći sportski san. Ko zna, možda jednog dana postane naslednik Danijela Rikarda, trenutno najboljeg i najuspešnijeg Australijanca u ovom svetski popularnom sportu. E.V.

m²ilan

PIŠE: Milan VLAŠIĆ

O RESTRIKTIVNOJ POLITICI BANAKA

Kad trošiš više nego što imaš

Stvarno se moraju pozdraviti nastojanja australijske vlade na različitim nivoima, a u cilju izlaska iz ekonomskog krize izazvane pandemijom.

Cinjenica da se u NSW planira reforma poreskog sistema, o čemu smo nedavno pisali, sa prevashodnim ciljem povećanja prometa na tržištu nekretnina, jeste samo jedna u nizu sveobuhvatnih aktivnosti države u cilju upošljavanja što većeg broja ljudi.

Ono o čemu danas pišem su najave koje dolaze iz vlade da se bankarskom sektoru na neki način omogući, odnosno, dozvoli da "olabavi" kriterijume pozajmljivanja novca.

Drugim rečima, to znači da bi banke i ostale institucije lakše odobravale kredite za kupovinu nekretnina, za izgradnju ili refinansiranje postojećih kredita. Ovu oblast regulišu strogi zakoni koji bankama ne dozvoljavaju da vam pozajme novac osim ako im ne donesete dokaze da možete plaćati rate za kredite po znatno većim kamatnim stopama.

Zato su potrebne potvrde da su vam prihodi stabilni i da im dokazete da je njihov novac siguran, zbog čega su mnogi naprsto oduštovali po pozajmljivanju novca, a sa tim i od kupovine nekretnina. To nije dobro za privredu i dugoročno je neodrživo, pa zbog toga država daje signal da će banke imati veću slobodu pri odobravanju kredita.

Poziv za pomoć

Šta se zapravo desilo u poslednjih desetak godina, pa su se stvari toliko zaoštire, odnosno, kriterijumi banaka toliko podigli da je teško pozajmiti novac za kupovinu nekretnine?

Više je faktora, ali bih izdvojio neodgovornost pojedinaca, odnosno, onih ljudi koji pozajmljuju novac i onda upadnu u problem zbog neodgovornog ponašanja.

Kada takvi potroše novac na putovanja, loše navigacije, kocku ili slično, onda se obraćaju državi za pomoć kriveći banku koja im je odobrila kredit, brokeru koji im je pomogao da pronađu adekvatan kredit, advokata kojeg tobože nisu razumeli kada im je davao savet i slično.

Kako je moguće da neko kupi nekretninu i onda upadne u problem da ne može da plaća ratu u zemlji, gde ne radi samo onaj ko ne želi da radi? Kako i zašto

je moguće da neko izgubi na nekretninama u zemlji gde je decenijama vrednost nekretnina rasla po presečnim godišnjim stopama od 7, 10 i više odsto?

Moguće je i dešavalo se upravo to, ali pre svega što su pojedinci trošili daleko više nego su zarađivali, gde su nemamenski trošili novac i na kraju balaže, kada bi se potrošio "equity" onda su se obratili za pravnu pomoć i pitali kako su oni uopšte dobili kredit, govorili da nisu znali šta potpisuju i slično.

Država je preko svojih institucija donosila zakone koji su sprečavali banke da prodaju kredite po dodatačnim standardima, već su te kriterijume značajno pooštavali. I šta se onda dešavalo? Ljudi koji su mogli da vraćaju kredite, posebno u situaciji istorijski niskih kamatnih stopa, nažalost nisu mogli da kupe nekretnine i propustili su veliki talas rasta vrednosti.

■ Kako je moguće da neko kupi nekretninu i onda upadne u problem vraćanja rata?

Promene su nužne

Situacija restriktivne politike pozajmljivanja novca nije dobra s više aspekata i zbog toga će doći do promena. A promene su nužne jer se ulazi u novi ciklus koji će značiti više kredita, više kupovina, više posla za sve u nizu, a samim tim i za privredu u celini.

U narednom periodu odgovornost sa banaka će postupno biti prebačena na pojedinca koji novac traži, a verujem da će to biti propraćeno i promena u zakonima koji regulišu tu oblast.

Oni koji su u vreme male nezaposlenosti, niskih kamatnih stopa i rasta vrednosti nekretnina ipak uspeli da izgube novac i pritom krive sve druge samo ne sebe, oni me podsećaju na malog Pericu iz ove anegdote:

Došao jednog dana Perica u školu, ali nije uradio domaći. Učitelj ga ljutito pita zašto nije uradio domaći.

"Paaa...", počne Perica da zamuckuje. "Nisam mogao da se koncentrišem od preglasnog televizora."

"Dobro", reče učitelj sa dozom razumevanja. "A zašto nisi rekao ukućanima da smanje ton, zašto ih nisi lepo zamolio, sigurno bi te poslušali?"

"To nikako nije bilo moguće", nastavi da se pravda Perica.

"Zašto?", navalio je učitelj.

"Pa, bio sam sam kod kuće", objasni Perica.

